

Posudek oponenta bakalářské práce

Paměť a identita v „arménskej“ trilógii Antonie Arslan,

kterou předložila Bc. Simona Reseková

FF UK, Ústav románských studií

Bc. Simona Reseková předložila bakalářskou práci, jejímž tématem jsou paměť a identita v arménské trilógii italské spisovatelky s arménskými kořeny Antonie Arslan (1938).

Antonii Arslan k sepsání trilogie, sestávající se z románů **La masseria delle allodole**, **La strada di Smirne** a **Il rumore delle perle di legno**, inspiroval příběh její vlastní rodiny, která přežila arménskou genocidu roku 1915, a s tím související následná nutnost vybudovat si novou identitu za hranicemi bývalé vlasti.

Do češtiny díla Arslanové dosud nebyla převedena, jen Česká televize uvedla filmové zpracování jejího nejvýznamnějšího díla – **La masseria delle allodole** (Skřivánčí dvůr) v režii Paola a Vittoria Tavianiových. Autorka bakalářské práce tak byla nucena pořídit sama překlad všech citovaných pasáží, což se jí velmi zdařilo.

V předkládané práci se pokusila nahlédnout arménskou trilógii prizmatem teorií slovenské socioložky Eleonóry Hamar, která se ve svých výzkumech zabývá problematikou identity pamětníků holokaustu.

Ukázalo se, že jde o nosnou myšlenku. Obdobnou dynamiku vyrovnávání se s traumatem, kterou Hamar objevila při svých rozhovorech s pamětníky holokaustu a jejich potomky, našla autorka také v trilógii Arslanové. První generace bezprostředních svědků v sobě často nese vinu přeživších a považuje za samozřejmost nést trauma v sobě. Druhá generace trpívá vykořeněností, neschopností usmířit dvojí identitu, kterou v sobě nese. Třetí generace si již otázky po identitě neklade a coby nejméně zasažená traumatem bývá ideálním kandidátem pro zpracování a šíření příběhu dané rodiny.

Antonia Arslan, coby příslušnice třetí generace, využila svého nezatíženého pohledu a rozhodla se prozkoumat nejen příběh svých příbuzných, ale také pochopit, co vlastně konstituuje příslušnost k arménskému národu. Ve shodě s teorií Hamar nachází autorka charakteristiky této přináležitosti v náboženství, tradicích, znalosti více jazyků, v akcentu na obchodní talent a v „přenositelnosti“ náboženských tradic (str. 29).

Autorka ve své bakalářské práci prokázala bezpečnou znalost italštiny, schopnost pracovat se sekundární literaturou a přínosně ji aplikovat při výkladu zkoumaného díla.

Navrhuji práci k obhajobě a hodnotím ji jako výbornou.

Pár poznámek formálního rázu.

- Na anglickém abstraktu by bylo zapotřebí zapracovat.
- v **70-tych** letech, str. 16. V **90-tych** letech, str.19. Řadové číslovky píšeme s tečkou: v 70. letech, v 90. letech.
- Poznámka pod čarou 16. „**Podrobnejšie vid'.**“ Za vid' nepíšeme tečku, není to zkratka. Je to zastaralý rozkazovací způsob slovesa vidieť.

- V práci se objevuje pár překlepů: Arménky v poznámce pod čarou 20. **ku svojmu**, malé k na začátku věty, str.22. Poznámka 36 po čarou Allora è **azniv**, con il suo **abititno**. Str.46 - fyzickým atributom. Str.47 - Sama o sebe v detstve premýšľala **a** jako. Poznámka pod čarou 88 mi pareva **die ssere a**.
- Str. 50 - predstavila **talianskej verejnosti** donedávna málo známou tragédiu, predchodcu holokaustu, **talianskej verejnosti** a otvorila
- Str.47 - Druhej Svetovej vojny – malé s.
- Překlad na straně 25 – io vi sfido neznamená proklínám vás, ale vyzývám vás.
- Na str.46 concentrato di stranezze není úplně koncept, navíc chybí písmenko.

Mgr. Ivana Piptová

V Římě, 25.8.2018